

تبیین موقعیت ژئوپلیتیکی شرق ایران در نظام های منطقه ای با محوریت خراسان

محمد رضا حافظ نیا^۱، مصطفی قادری حاجت^۲

تاریخ دریافت مقاله: ۸۹/۱۱/۱۰
تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۱۲/۲۶

چکیده

موقعیت جغرافیایی یک مکان به طور بالقوه و بالفعل توان تولید قدرت و افزایش جایگاه آن در یک منطقه ژئوپلیتیکی را دارد که بهره‌مندی از مزایای ویژه‌ی آن درگرو درک صحیح این جایگاه‌ها از سوی سیاست‌گذاران عرصه‌های مختلف ملی و منطقه‌ای است. کریدور ارتباطی شرق ایران با دارا بودن ظرفیت‌های ارتباطی، ژئوپلیتیکی و امنیتی می‌تواند به عنوان تولیدکننده‌ی قدرت و نقطه‌ی ثقل سیستم منطقه‌ای مطرح و مورد توجه قرار بگیرد؛ نکته‌ی آنکه ای که متأسفانه کمتر بدان پرداخته شده است. استان خراسان رضوی با داشتن مشهد به مثابه‌ی دومین کلان‌شهر ایران، بزرگ‌ترین شهر مذهبی کشور و دومین شهر مذهبی دنیا، به‌عنوان یکی از نقاط ثقل اصلی کریدور ارتباطی شرق ایران مطرح است و جایگاه غیر قابل انکاری در افزایش وزن ژئوپلیتیکی ایران و سازمان‌دهی سازمان منطقه‌ای مورد نظر دارد. این مقاله با روش تحلیلی - توصیفی و با استفاده از منابع کتابخانه‌ای در پی تبیین واقعیت‌های جغرافیایی و ظرفیت‌های ژئوپلیتیکی کریدور شرقی کشور با محوریت مشهد در افزایش توان ملی و منطقه‌ای ایران در منطقه است. یافته‌های مقاله نشان‌دهنده‌ی این مطلب است که نظام منطقه‌ای مورد نظر در سه زیرسیستم امنیتی، اقتصادی و ارتباطی قابلیت طرح را دارد.

کلید واژه‌ها:

موقعیت، کریدور شرق ایران، نظام منطقه‌ای، مشهد.

^۱ استاد جغرافیایی سیاسی و ژئوپلیتیک دانشگاه تربیت مدرس
^۲ دانشجوی دکتری جغرافیایی سیاسی و ژئوپلیتیک دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه

ایران کشوری است پهناور، با ریشه‌های عمیق تاریخی و فرهنگی، ویژگی‌های منحصر به فرد جغرافیایی و منابع سرشار طبیعی و انسانی که فارغ از نقش عمیق تمدن‌ساز آن در دوران کهن، اکنون نیز اهمیتی بسزا در سیاست‌های جهانی و منطقه‌ای دارد. ایران به دلیل قرارداشتن در خاورمیانه و دارا بودن موقعیت ژئوپلیتیکی خاص ناشی از مجاورت با روسیه، آسیای مرکزی، قفقاز، شبه‌قاره هند، دنیای عرب و ۱۵ کشور که یک سوم از آن‌ها محصور در خشکی‌اند، با در اختیار داشتن تمامی سواحل شمالی خلیج فارس و بخش قابل ملاحظه‌ای از سواحل دریای عمان و سواحل دریای خزر از موقعیتی ممتاز در منطقه و جهان برخوردار است. این ویژگی برجسته برای ملت و کشور ایران توأمان فرصت‌های طلایی و تهدیدهایی مشخص را ایجاد کرده است. ایران از جایگاه ممتازی در زمینه‌ی ترانزیت کالا، انرژی و اطلاعات برخوردار است که از جمله این شرایط می‌توان به قرار داشتن در محل تلاقی دو کریدور شمال به جنوب و غرب به شرق که جزو دو کریدور بزرگ دنیاست، اشاره کرد. از این‌رو، فرآوری مزایای ترانزیتی ایران در ارتباط با فضاهای جغرافیایی پیرامون به‌ویژه کشورهای فلات ایران، آسیای مرکزی، قفقاز و شبه‌قاره متضمن مزایا و منافع مسلم اقتصادی و سیاسی است. پس بهره‌گیری از این موقعیت نه تنها زمینه را برای بالا بردن جایگاه منطقه‌ای فراهم می‌کند، بلکه متضمن تأمین امنیت و توسعه پایدار در شرق و جنوب شرق ایران به واسطه جذب سرمایه‌ها و پیشرفت‌های ناشی از آن نیز است. مشهد به عنوان دومین کلان‌شهر ایران و بزرگ‌ترین شهر مذهبی کشور و دومین شهر مذهبی دنیا به برکت وجود هشتمین امام شیعیان جهان، دارای سابقه ۱۲۰۰ ساله است.

این شهر با کشور ترکمنستان ارتباط مستقیم دارد و از طریق سرخس و تربت جام به طور غیرمستقیم به کشورهای آسیانه مرکزی و افغانستان وصل می‌شود. در سال‌های اخیر، با تغییر ساختار سیاسی در اتحاد جماهیر شوروی سابق و تحولات جدید در افغانستان، ناحیه‌ی مشهد موقعیت فعال تری از نظر روابط و مبادلات برون‌مرزی پیدا کرده است؛ به ویژه تقویت محور ارتباطی سرخس- مرو و محور ارتباطی تربت جام- هرات، امکانات جدیدی را برای توسعه‌ی روابط اقتصادی و فرهنگی با کشورهای آسیای مرکزی و افغانستان فراهم کرده است که می‌تواند نقش مؤثری در توسعه‌ی اقتصادی- اجتماعی ناحیه ایفا کند. این مقاله سعی در بررسی ظرفیت‌های ارتباطی محور شرق با محوریت استان خراسان رضوی و شهر مشهد در سه

زیرمجموعه‌ی ارتباطی، امنیتی و ژئوپلیتیکی در جهت سازمان‌دهی نظام های منطقه‌ای مفروض است.

۲- مباحث نظری

۱-۲ مباحث نظری

مراد از موقعیت در این‌جا بیشتر موقعیت نسبی مکان یا منطقه‌ی جغرافیایی است که این نوع موقعیت جایگاه یک مکان یا فضای جغرافیایی را نسبت به جهات چهارگانه و نیز نسبت به عوامل مختلف و همچنین مکان‌ها و فضاها‌ی دیگر و یا هم‌جوار مشخص می‌سازد. از آن‌جا که مبادی موقعیت‌یابی در این نوع از موقعیت قراردادی و وضعی است و با تغییرات اوضاع تغییر می‌کند، می‌توان آن را دارای ماهیت ناآبایت و متغییر فرض کرد.^۱ توجه به موقعیت جغرافیایی موجب آشنا شدن با نقاط ضعف و قدرت فضای جغرافیایی شده، موجب می‌گردد به هنگام تصمیم‌گیری‌های سیاسی و یا تدوین راهبردها، به حساسیت‌ها و آسیب‌پذیری‌ها توجه شود و در رفع آن‌ها و از امکانات، حداکثر بهره برداری به عمل آید.^۲

۲-۲ سازمان منطقه‌ای

سازمان منطقه‌ای یک سازمان بین‌المللی است شامل چند کشور مجاور هم که بر اساس حقوق متقابل و برابر و به منظور دستیابی به اهداف مشخص و معین گرد هم آمده‌اند. سازمان‌های منطقه‌ای از نظر فلسفه‌ی وجودی، ماهیت، اندازه، شکل، قلمرو جغرافیایی فعالیت و نظایر آن انواع متفاوتی دارند که به علت همکاری‌ها، نیازهای متقابل و اهداف مشترک دولت‌ها رو به گسترش و توسعه‌اند. سازمان‌های منطقه‌ای بسته به بستر شکل‌گیری‌شان به سه دسته کلی شامل: سازمان‌های خشکی پایه، سازمان‌های آب پایه و سازمانهای ترکیبی آب و خشکی تقسیم می‌شوند.^۳

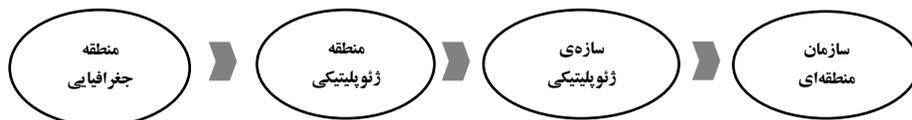
^۱ محمدرضا حافظ‌نیا، اصول و مفاهیم ژئوپلیتیک (تهران: انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۸۵) ص ۲۴۴.

^۲ حسین شکری، جغرافیای کاربردی و مکتب‌های جغرافیایی، ج ۱ (مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۶۴) ص ۲۴۴.

^۳ محمدرضا حافظ‌نیا، مواد و کاویانی راد، انتهای و جغرافیای سیاسی (تهران: سمت، ۱۳۸۳) ص ۶۱.

فرایند تشکیل سازمان منطقه‌ای:

سازمان منطقه‌ای در فرایند تشکیل خود چهار سطح را پشت سر می‌گذارد تا تکامل یابد که در نمودار زیر آمده است^۱:

هاگت معتقد است کشورها به قصد اتحاد سیاسی، اقتصادی، دفاعی برای ائتلاف گرد هم می‌آیند تا حداکثر منافع مورد نظر خود را تأمین نمایند^۲. اتحادها از مجموعه‌ای از منافع کشورها بروز می‌کند. این منافع ممکن است مکمل یا مشابه یکدیگر باشند، اما دستیابی به آنها نیازمند هماهنگی کشورها است^۳. شکل‌گیری سازمان‌های منطقه‌ای مستلزم شرایطی است که چنانچه فراهم باشند، سازمان منطقه‌ای پس از شکل‌گیری دوام پیدا می‌کنند و به اهداف خود خواهد رسید. سازمان‌ها به معنای اعم، درحقیقت به دنبال نوسازی، اصلاح، تجهیز، تداوم و تسهیل حیات نظام چند دولتی در عرصه‌های جهانی، فرامنطقه‌ای و منطقه‌ای هستند و موضوع‌هایی مانند بی-کفایتی و نارسایی نظام‌های سیاسی منفرد در جلوگیری از جنگ‌های خانمان‌سوز، گسترش روزافزون تجارت و ارتباطات بین‌المللی، پیشرفت به سوی جهانی‌شدن و گسترش همبستگی‌های اقتصادی، روند جهان‌شمول شدن حقوق بشر، افزایش مسائل جهانی مانند آلودگی محیط زیست، ضرورت مبارزه با تروریسم و سلاح‌های کشتار جمعی و... منجر به سر برآوردن و دامن‌گستری روزافزون نظامی نو، بر پایه‌ی بازیگران تازه، یعنی نهادها و سازمان‌های بین‌المللی، فرامنطقه‌ای و منطقه‌ای شده است. دو پایه‌ی مهم وجه تأسیس و حیات این سازمان‌ها را می‌توان دستیابی به صلح و امنیت و همکاری دانست.

^۱ همان، اصول و مفاهیم ژئوپلیتیک، پژوهشگده امیرکبیر(مشهد: نشر پاپلی، ۱۳۸۵) ص ۱۱۱.

^۲ پیتر هاگت، جغرافیای ترکیبی نو، ترجمه شاپور گودرزی نژاد، (تهران: سمت، ۱۳۷۵)، ص ۳۹۴.

^۳ جان بلیس و دیگران، استراتژی معاصر، نظریات و خط مشی. ترجمه هوشمند میر فخرایی، چ ۳ (تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی، ۱۳۷۴) ص ۲۴۳.

۲-۳ سیستم و سیستم منطقه ای

سیستم را می توان مجموعه ای متشکل از عوامل گوناگون که به طور دینامیکی بر روی یکدیگر اثر می گذارند و برای به انجام رساندن کار و یا دست یافتن به هدفی خاص سازمان یافته اند، تعریف کرد. طبق این تعریف سیستم منطقه ای را می توان مجموعه ای از کشورها در یک قلمرو جغرافیایی دانست که بر اساس یک یا چند ویژگی، مشترک، سهیم و وابسته بوده دارای کنش متقابل باشند.

۲-۴ کریدور شرق

کریدور شرق از بندر چابهار در استان سیستان و بلوچستان آغاز و بعد از عبور از شهرهای نیک شهر، ایرانشهر، خاش، زاهدان، نهبندان، بیرجند، گناباد، تربت حیدریه و مشهد، از یک طرف به سرخس و از طرف دیگر، به نقاط مرزی لطف آباد و باجگیران در استان خراسان رضوی منتهی می شود. خروجی های این محور به نقاط مرزی میلک و دوغارون نیز جزء این محور محسوب می شود.

۲-۵ جایگاه مشهد

مشهد به عنوان دومین کلان شهر ایران و بزرگ ترین شهر مذهبی کشور و دومین شهر مذهبی دنیا به برکت وجود هشتمین امام شیعیان جهان، دارای سابقه ای ۱۲۰۰ ساله است^۱. وسعت این شهر حدود ۲۷۰ کیلومتر مربع است^۲ و جمعیت آن در سال ۱۳۸۵ حدود ۲۴۲۳۰۰۰ میلیون نفر بوده است^۳. مشهد اولاً با کشور ترکمنستان ارتباط مستقیم دارد و ثانیاً از طریق ناحیه های سرخس و تربت جام به طور غیرمستقیم به کشورهای آسیایانه مرکزی و افغانستان وصل می شود. در سال های اخیر، با تغییر ساختار سیاسی در اتحاد جماهیر شوروی سابق و تحولات جدید در افغانستان ناحیه ای مشهد موقعیت فعال تری از نظر روابط و مبادلات برون مرزی پیدا کرده است؛ به ویژه تقویت محور ارتباطی سرخس- مرو و محور ارتباطی تربت جام- هرات، امکانات جدیدی را برای توسعه ای روابط اقتصادی و فرهنگی با کشورهای آسیای مرکزی و افغانستان

^۱ سید کاظم امام، مشهد توس، (تهران: انتشارات کتابخانه ملک، ۱۳۲۷)، ص ۴۳.

^۲ سازمان حمل و نقل و ترافیک شهرداری مشهد، آمار نامی حمل و نقل و ترافیک شهر مشهد (۱۳۸۴)، ص ۹.

^۳ سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن (تهران: ۱۳۸۵).

فراهم کرده است که می‌تواند نقش مؤثری در توسعه‌ی اقتصادی- اجتماعی ناحیه ایفا کند. (مهندسین مشاورفرنهاد، ۱۳۸۴: ۶۲)

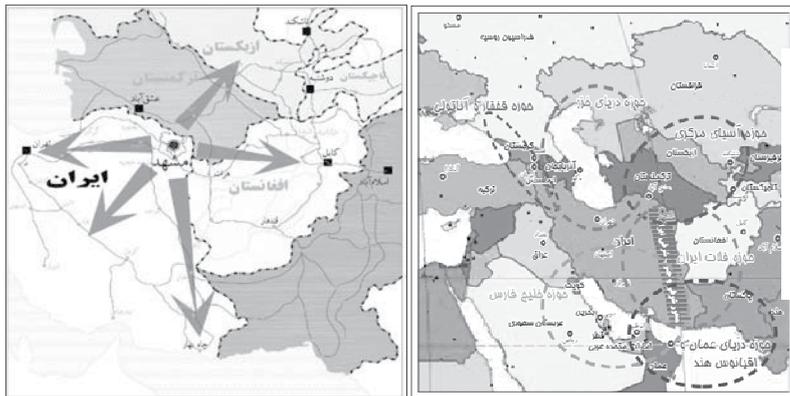
جایگاه مشهد در آسیای مرکزی

سرزمین ایران با شش حوزه‌ی ژئوپولیتیک عمده در جهان معاصر مرتبط است. هریک از این حوزه‌ها متناسب با ویژگی‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و نظام سیاسی کشورهای تشکیل دهنده‌ی آن‌ها دارای نقش ژئوپولیتیک متفاوتی هستند؛ از جمله‌ی این حوزه‌ها "حوزه‌ی خراسان بزرگ تاریخی" است که از کشورهای ایران، ترکمنستان، قزاقستان، ازبکستان، قرقیزستان و تاجیکستان تشکیل شده است و پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی اهمیت دوجندانی پیدا کرده است.

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و تجزیه‌ی قلمرو آن و رخداد انقلاب اسلامی ایران، مناطق مهم ژئواستراتژیک جهان و حوزه‌های ژئوپولیتیک مربوط به آن‌ها در حال تغییر هستند و کانون‌های اصلی آن‌ها به تدریج در فلات ایران و حوزه‌های پیرامونی آن جای می‌گیرند. شواهد بسیاری وجود دارد که نشان می‌دهد "هارت لندن" جدیدی در جهان در حال شکل‌گیری است که سرزمین ایران در مرکز آن واقع است و منطقه‌ی شرقی ایران، و به‌ویژه استان خراسان رضوی و کلان‌شهر مشهد از جمله کانون‌های مهم راهبردی آن هستند.^۱ از دیگر سو، وحدت و تعادل ژئوپولیتیکی هر سرزمین نقش بسیار مهمی در پیشبرد راهبردهای چشم‌انداز جغرافیای سیاسی آن دارد. شکاف عمیقی که دو دشت پهناور مرکزی و شرقی ایران، یعنی دشت کویر و دشت لوت در فضای جغرافیای طبیعی ایران ایجاد کرده اند، از یک طرف سبب توسعه‌نیافتگی و انزوای فضایی منطقی شرقی ایران شده و از طرف دیگر تأثیر منفی بر تعادل و وحدت ژئوپولیتیک ایران گذاشته است. هرچند حضور حرم امام رضا (ع) در شهر مشهد، نقش مهمی در کاهش این تأثیر داشته و ارتباط معنوی مردم ایران با کلان‌شهر مشهد همواره برقرار بوده، اما انزوای فضایی این منطقه توسعه‌نیافتگی آن در مقایسه با بخش مرکزی و غربی ایران آن-چنان شدید است که بدون رویکرد کلان و راهبردی به توسعه‌ی محور شرقی و بدون توجه

^۱ مهندسین مشاور فرنهاد، طرح توسعه ناحیه مشهد، جمع‌بندی تحلیل مطالعات، ج ۷ (مشهد: سازمان مسکن و شهرسازی خراسان رضوی، ۱۳۸۶)، ص ۱.

جدی به نقش کلان شهر مشهد در توسعه، سازماندهی و تعادل بخشی فضایی این محور، نمی-
توان به یک چشم انداز مطلوب برای توسعه آن دست یافت.^۱

سرزمین ایران و حوزه های ژئوپلیتیکی و موقعیت مشهد در ارتباط با آنها

عوامل مختلفی باعث پیوند شهر مشهد با شهرهای آسیای مرکزی است که از آن جمله اند:

- عامل تاریخی و فرهنگی: خراسان (به معنای بلاد شرقی یا محل اسکان خورشید) یکی از بزرگ ترین ایالت های ایران بوده است. مرز خراسان در شمال شرق رود جیحون و ارتفاعات اطراف هرات و از سوی غرب تا استان کومش - دامغان بوده و باعث ایجاد پیوندهای قوی تاریخی و فرهنگی بین آنها شده است.
- عامل مذهبی: به این صورت که اکثریت غالب جمعیت این کشورها مسلمان هستند و علایق دینی مشترک میان آنها وجود دارد. همچنین وجود مضجع مطهر امام رضا (ع) می تواند نقش مهمی در این رابطه ایفا کند.

^۱ محمد محسن رضوی و محمد رضایی «دیپلماسی مشهدی، راهی برای افزایش نقش ایران در آسیای مرکزی»، دومین همایش بازرگاری روابط ایران و کشورهای آسیای مرکزی (مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۸۹)، ص ۳۷۰-۳۵۲.

- **عامل اقتصادی:** معمولاً مورخان هرگاه از روابط تجاری تاریخی بین این ملت ها و کشورها سخن به میان می آورند از اصطلاح "جاده ابریشم" کمک می گیرند که در واقع نه یک جاده، بلکه شبکه‌ی گسترده‌ای از مسیرهای کاروان‌رو بوده که کانون های تمدنی سراسر شب قاره آسیا را به هم پیوند می زده است. شرایط اقتصادی این کشورها و نیازهای وارداتی آنها امکان و بازار بسیار خوبی را برای کالاهای تولید ایران و مبادلات وسیع مرزی فراهم آورده است.

- **عامل محیط طبیعی:** می توان گفت که بخشی از آسیای مرکزی در فلات ایران واقع شده است که این امر را می توان به عنوان یکی دیگر از وجوه پیوند میان خراسان و آسیای مرکزی معرفی نمود.

- **عامل دسترسی:** کلان شهر مشهد و نواحی پیرامون آن (ناحیه و مجموعه‌ی شهری مشهد) محل تلاقی چند کریدور ترانزیتی ریلی و فراملی (مشهد- عشق آباد، مشهد- سرخس- تاجن، مشهد- کابل- مزارشریف) و یک محور اصلی جاده های ملی (مشهد- تهران) است^۱ که توجه

موقعیت خراسان بزرگ و شهرهای مهم آن

^۱ مهندسین مشاور فرهنگ، طرح توسعه و عمران ناحیه مشهد، جمع‌بندی و تحلیل مطالعات، ج ۷، ص ۶.

و سرمایه‌گذاری در هر یک از این خطوط رابطه مستقیم با توسعه‌ی منطقه و گسترش ارتباطات، مبادلات، سرمایه‌گذاری، جابه‌جایی مسافر، کالا، فرهنگ، اندیشه و... در این منطقه مهم تاریخی (خراسان بزرگ) دارد.

- عامل زبانی: وجود همبستگی‌های زبانی به‌ویژه بین ایران، افغانستان و تاجیکستان نیز می‌تواند بستر مناسبی برای برقراری ارتباط بین شهرهای این کشورها باشد.^۱

۳- یافته‌های تحقیق

شرق ایران و سیستم های منطقه ای

کرویدر شرقی ایران واجد مزیت های فراوانی جهت شکل‌گیری یک سازمان منطقه‌ای برای منطقه و ایران است که ایران را به وزنه‌ای در سیستم بین‌المللی تبدیل می‌کند. برخی از این مزیت‌ها دارای اثرات درون‌کشوری و برخی دیگر دارای اثرات برون‌کشوری‌اند. این مزیت‌ها را می‌توان به سه سیستم جداگانه از لحاظ موضوع ولی هماهنگ به لحاظ کارکرد به شرح زیر تقسیم کرد:

۱. سیستم بین‌المللی کريدور شرق، ۲. سیستم ارتباطی کريدور شرق و ۳. سیستم امنیتی

کريدور شرق.

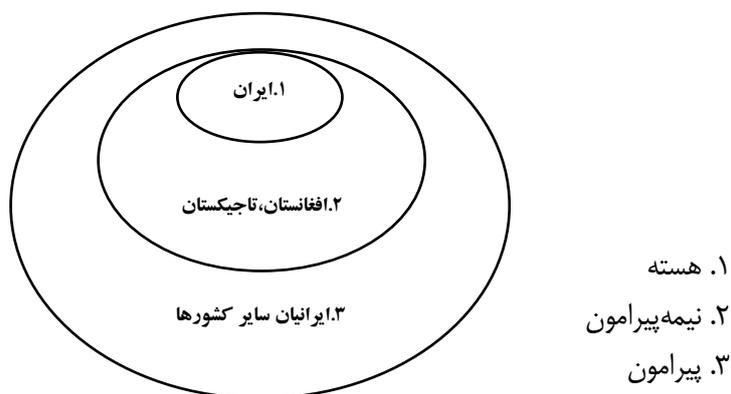
۱-۳ سیستم بین‌المللی منطقه ای بر پایه‌ی فرهنگ و تمدن ایرانی

فلات ایران به دلیل انسجام طبیعی و دیواره‌های بلند کوهستانی پیرامون آن فضای بسیار مساعدی را برای تعامل اجتماعی ساکنان داخلی فراهم آورده است. این ارتباط و تعامل نهادینه‌شده در بستر تاریخ، فرهنگ و تمدن خاصی را به وجود آورده است که قلمرو آن با قلمرو ساختار طبیعی مذکور برابری می‌کند و با مرزهای طبیعی از فرهنگ‌ها و تمدن‌های ماورای فلات متمایز می‌شود. ساختار طبیعی وحدت‌آفرین فلات ایران، با ایجاد زمینه‌ی ارتباط و یکپارچگی فرهنگی، هویت ایرانی را پدید آورده است. سازوکار اصلی به‌وجود آورنده‌ی این هویت تاریخی-جغرافیای، درواقع همان تعامل اجتماعی ساکنان داخل فلات بوده است.^۲ در سیستم تمدن ایرانی، ایران به

^۱ محمد حسن رضوی و محمد رضایی، ص ۳۶۵.

^۲ محمدرضا حافظ نیا، جغرافیای سیاسی ایران (تهران: سمت، ۱۳۸۱)، ص ۴۴.

عنوان هسته‌ی مرکزی عمل کرده، کشورهای افغانستان، پاکستان و تاجیکستان به عنوان کشور های نیمه‌پیرامونی مطرح بوده و آذربایجان، ارمنستان و... مناطق پیرامونی بوده‌اند. همپوشی میان مرکز هسته و بوده‌اند. جغرافیایی برای کشور دارنده‌ی آن واجد امتیازات فراوانی است و کشور یا منطقه مورد نظر را قدرت اثرگذاری بیشتری در تعاملات خواهد بخشید. بدین ترتیب، ایران به عنوان هسته‌ی تمدن ایرانی و مرکزیت ثقل جغرافیایی در فلات ایران معرفی می‌گردد. مدل مرکز پیرامون را می‌توان در شکل زیر به تصویر کشید:

شرق ایران با محوریت مشهد در حکم کانون و لولای این سیستم عمل کرده، کشورهای ایران، افغانستان، پاکستان و تاجیکستان به عنوان اجزاء تمدن ایرانی را در بر می‌گیرند. اگر قدری در تاریخ تأمل کنیم، در خواهیم یافت که مراکز فرهنگی و کانون‌های فرهنگی قدیمی مانند بیرجند، نیشابور، تربت جام، مشهد، توس، هرات، مزار شریف، سمرقند، بخارا و طلایه‌داران فرهنگ و تمدن ایرانی در دوران مشخصی بوده و همگی در این کریدور واقع شده‌اند که بازسازی فرهنگی و شکل‌گیری یک اتحاد بر پایه‌ی فرهنگ و تمدن ایرانی را چندان دور از ذهن نمی‌نمایاند.

۲-۳ سیستم ارتباطی

سیستم ارتباطی کریدور شرق مبتنی بر ظرفیت‌های ارتباطی آن به شرح زیر است:

الف) حمل و نقل دریایی:

بیشترین حجم کالا در زنجیره‌ی حمل و نقل کنونی جهان، از طریق دریاها و اقیانوس‌ها صورت می‌گیرد. وسعت مبادلات جهانی و تنوع نیازهای بشری به کالاهای سرمایه‌ای، واسطه‌های و مصرفی لزوم مبادله‌ی مواد اولیه و کالاهای ساخته‌شده را مطرح می‌سازد. از آنجا که یکی از عناصر تشکیل‌دهنده‌ی قیمت کالا، هزینه‌ی حمل آن است، به این دلیل هزینه‌ی حمل و نقل به عنوان یک عامل اساسی در انتخاب نوع وسیله‌ی حمل و نقل مورد توجه قرار می‌گیرد. این عامل موجب اقبال بیشتر نسبت به استفاده از حمل و نقل دریایی به عنوان ارزان‌ترین راه با بیشترین ظرفیت می‌گردد. کریدور شرقی ایران بخش مکمل سیستم دریایی بوده و با وجود دسترسی به آب‌های آزاد از سمت جنوب و موقعیت ویژه آن در مبادی ورودی و خروجی به آب‌های آزاد از ظرفیت فوق‌العاده‌ای در این زمینه برخوردار است. کرانه‌های دریای عمان به دلیل دارا بودن سواحل مناسب، بویژه در خلیج چابهار موقعیت نسبتاً خوبی جهت پهلو گرفتن کشتی‌های با ظرفیت بالا برای اتصال حوزه‌های مختلف ژئوپلیتیکی در پیرامون ایران با سیستم تجارت جهانی فراهم می‌آورد.^۱

ب) حمل و نقل جاده‌ای:

ارتباطات جاده‌ای به عنوان مکمل مسیرهای آبی دریایی و همچنین شاهراه‌های ارتباط‌دهنده‌ی مکان‌های تجمع انسانی نقش برجسته‌ای در توسعه‌ی مکان‌های جغرافیایی دارد. حمل و نقل، جاده‌ای متداول‌ترین بخش از حمل و نقل زمینی است که از میدان فعالیت وسیعی در خشکی برخوردار است و به عنوان مکمل دیگر انواع حمل و نقل، کالا و خدمات را در دسترس مصرف‌کننده‌ی نهایی قرار می‌دهد.^۲ در حال حاضر، شبکه جاده‌ای کریدور شرقی ایران تنها شامل یک شبکه اصلی شمال - جنوب است که این شبکه نیز از توسعه‌ی لازم برخوردار

^۱ محمدرضا حافظ نیا و ابراهیم رومینا، اصول و مفاهیم ژئوپلیتیک، (تهران: نشر پاپلی، ۱۳۸۵) ص ۸
^۲ پارسایان و دیگران، مقدمه‌ای بر ترانزیت، ج ۲ (تهران: سازمان بنادر، کشتیرانی، ۱۳۶۷)، ص ۲۶۷.

نیست. در سال‌های اخیر، مسیرهای ارتباطی جاده‌ای، توجه مسئولان را به خود جلب کرده است. از جمله طرح جاده‌ی مهم ترانزیتی است که طبق آن، این مسیر جاده‌ای از چابهار آغاز و از زابل به خاک افغانستان وارد و پس از گذشتن از زرنج، قندهار و کابل، وارد تاجیکستان می‌شود. این اقدام زیربنایی می‌تواند موجب رونق اقتصادی سیستان و بلوچستان و خراسان جنوبی شده، از سوی دیگر، دو کشور افغانستان و تاجیکستان به دریا‌های آزاد متصل نماید.^۱

پ) حمل و نقل ریلی:

از میان سیستم‌های حمل و نقل، حمل و نقل ریلی به سبب ویژگی‌هایی همچون ایمنی مطلوب، امکانات مناسب در طول سفر و صرفه‌ی اقتصادی از اهمیتی خاص برخوردار است. ایجاد کریدورهای ریلی و اتصال آن به کشورهای همسایه و بنادر ایران بخشی از برنامه‌های استراتژیک اقتصادی است که دستیابی و استفاده از ظرفیت‌های نهایی آن، سهم زیادی در توسعه‌ی ملی خواهد داشت؛ چرا که توسعه‌ی شبکه ارتباطی در محور شرق بر اساس ادعاهای مطرح‌شده سالانه درآمد بالایی را به ارمان می‌آورد.^۲ غفلت از این امر مهم و حیاتی باعث انتقال این پروژه به پاکستان می‌شود که با احداث خط ریلی در این کشور در منطقه‌ی «گوادر»، این فرصت طلایی از ایران سلب خواهد شد. از سوی دیگر، شبکه‌ی ریلی اروپا-آسیا که از کرمان تا زاهدان را متصل می‌کند، که در صورت اتصال به شبکه ریلی قاره‌ای همراه با اتصال محور ریلی جنوب-شمال (مشهد-چابهار)، می‌تواند شهرهای شرقی ایران را در چهارراه این شبکه استراتژیک قرار دهد.^۳

ت) ارتباطات هوایی:

روزانه تردهای هوایی وسیعی در جهان صورت می‌گیرد که به ناچار می‌بایست حریم هوایی کشورها مورد استفاده قرار گیرد و استفاده از فضای هر کشور باعث شکل‌گیری نوع جدیدی از درآمدهای ارزی برای کشور می‌گردد. قرارگیری ایران در ساختار طبیعی کره زمین و وجود کشورهای مختلف در شرق و غرب موجب استفاده هواییها از فضای ایران می‌گردد که از

^۱ محمدرضا حافظ نیا و ابراهیم رومینا، ص ۸.

^۲ نشریه اطلاعات (۱۲ مرداد ۱۳۸۲).

^۳ Mohammad Reza Hafeznia, The theory Asian unity (Pakistan: Gro publication, 1996)

این محل سالانه درآمد فراوانی نصیب ایران می گردد. محور شرقی ایران با دارا بودن موقعیت مناسب از لحاظ دسترسی هواپیماهای کشور های مختلف برای فرود و استفاده از خدمات، تاکنون فاقد فرودگاهی مجهز جهت آرایه‌ی این خدمات بوده و درآمدهای ناشی از این محل به سایر کشور ها نظیر امارات متحده عربی و پاکستان که دارای فرودگاهی بین‌المللی با امکانات مناسب هستند، منتقل می گردد. احداث فرودگاه مجهز با امکانات گسترده و خدمات ناوبری می‌تواند شرق ایران و چابهار را به یکی از سرپل‌های ارتباط میان قاره‌ای و بین‌المللی تبدیل نماید.^۱

ث) انتقال انرژی:

کشورها برای دستیابی به برتری اقتصادی لازم است به منابع انرژی دسترسی و تسلط داشته باشند، چرا که از طرفی به دلیل نبود چشم‌اندازی روشن جهت انرژی‌های جایگزین نفت و گاز و از طرفی ارزانی این مواد سوختنی و گرانی دیگر منابع انرژی و همچنین روند روبه رشد تقاضای جهانی انرژی، روز به روز بر اهمیت استراتژیک این منابع افزوده می‌شود. انتقال این منابع هیدروکربنی با ارزش استراتژیک، احتیاج به مسیرهای دارد که به لحاظ متغیرهای تأثیرگذار نظیر "امنیت سرزمین"، "هزینه‌ی انتقال"، "مسافت خطوط انتقال" و "وجود زیرساخت‌های لازم جهت انتقال انرژی" و... این امکان را فراهم نمایند تا با کمترین مشکل نقش ترانزیتی را بر عهده گیرند. امروزه کانون اصلی ژئواستراتژیک جهان، منطقه‌ی «بیضی انرژی استراتژیک»^۲ است که حدود ۷۰ درصد ذخایر نفتی و ۴۰ درصد ذخایر تثبیت شده گاز طبیعی جهان را شامل می‌شود. این منطقه شامل مجموعه سرزمین‌های بین دریای خزر و خلیج فارس است.^۳ ایران با قرار گیری در مرکز ثقل این بیضی جایگاه بی‌بدیلی را دارد. از یک سو، خود به عنوان مصرف‌کننده‌ی عمده انرژی در جهان مطرح است و جمعیت بالا، وسعت خاک و روند روزافزون توسعه‌ی شهری جملگی از عوامل عمده‌ی افزایش بازار مصرف انرژی در آن هستند. به طوری که میزان مصرف

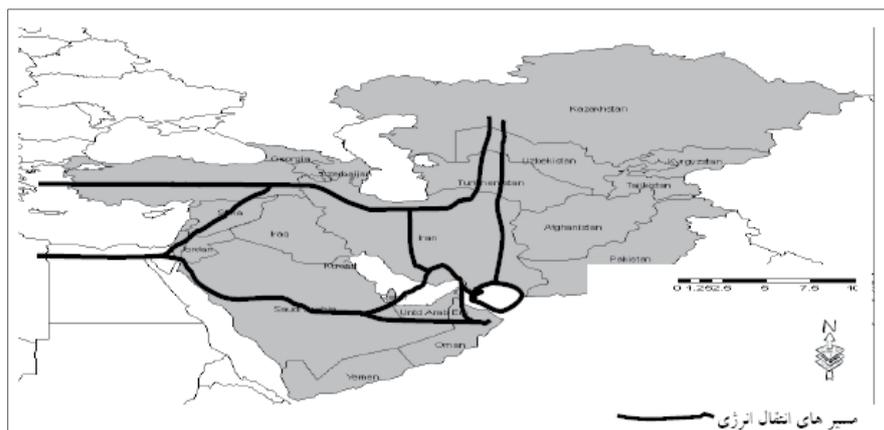
^۱ محمدرضا حافظ نیا و ابراهیم رومینا، ص ۹.

^۲ The strategic energy ellipse - 2

^۳ جعفری کمپ و رابرت هارکاو، جغرافیای استراتژیک خاورمیانه، ترجمه سید مهدی حسینی متین (تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی، ۱۳۸۳)، ص ۱۸۷.

انرژی نسبت به تولید ناخالص آن بسیار بالاست^۱؛ از سوی دیگر، در قسمت شمالی با همسایگانی روبه‌رو است که با داشتن ذخایر نفت و گازی عظیم از نظر ژئوپلیتیکی محصور در خشکی‌اند و به‌طور مستقیم دسترسی به بازار مصرف ندارند. افزون بر این، ایران در قسمت شرق (پاکستان و هند) و در قسمت غرب (ترکیه به‌علاوه‌ی اتحادیه‌ی اروپا) با همسایگانی روبه‌رو است که به عنوان مصرف‌کنندگان عمده انرژی مطرح می‌باشند. بنابراین، نیاز به ایجاد و گسترش شبکه خطوط انتقال انرژی در داخل کشور وجود دارد تا بتواند به عنوان یک کریدور نقش ارتباطی را بین ایران و همسایگان ایفا کند. کریدور شرقی ایران ظرفیت خوبی در زمینه‌ی انتقال انرژی آسیای مرکزی و خزر به بازارهای جهانی از طریق اقیانوس هند را دارد که تا به حال مغفول مانده است. طرح یونیدو برای شبکه‌ی منطقه‌ای انتقال گاز با تأکید بر چابهار نشان از این دارد که یکی از محورهای اصلی این شبکه از شرق ایران عبور می‌کند تا آسیای مرکزی را به ساحل دریای عمان و چابهار متصل نماید.

نقشه: طرح پیشنهادی یونیدو (UNIDO) برای اتصال خطوط انرژی بین قاره‌ای

در این طرح، چابهار به عنوان نزدیک‌ترین پایانه مایع‌سازی گاز و انتقال آن به بازار مصرف جنوب شرق آسیا از جمله چین و ژاپن در نظر گرفته شده است.^۲

^۱ فریدون برکشلی، دغدغه‌های بخش انرژی، موسسه مطالعات بین‌المللی، (تهران: موسسه مطالعات بین‌المللی انرژی، ۱۳۸۵)، ص ۱۳.

^۲ Unido, Bnidgtomorrow Energy Ga[.unido update (1994),no:2

ج) کانال ارتباطی آب:

پراکندگی میزان بارش در جهان بسیار ناهمگن است و به توزیع نامنظم آب‌های شیرین در جهان کمک می‌کند، به طوری که ۴۰ درصد از خشکی‌های کره زمین که به سرزمین‌های خشک و نیمه خشک در شمال آفریقا، استرالیا و خاورمیانه مربوط می‌شود، تنها ۲ درصد آب‌های شیرین جهان را در اختیار دارد. (شوتار، ۱۳۸۶: ۶۰) کمیابی منابع آب، کشورهای مختلف جهان به ویژه کشورهای مناطق خشک را به اتخاذ تصمیمات و سیاست‌های مختلفی واداشته است که از جمله- این سیاست‌ها می‌توان به استفاده از آب‌های فسیلی، شیرین کردن آب‌های شور، انتقال حوضه به حوضه آب، تغییر الگوهای تولید و مصرف و... اشاره کرد. بر اساس نظر کارشناسان، عامل اصلی جنگ‌های آینده به‌ویژه در مناطق خشک چون خاورمیانه کمبود آب خواهد بود. بر همین اساس، یکی از طرح‌های مورد نظر برای غلبه بر خشکی و خشکسالی‌های پیایی و همچنین افزایش درآمد ملی طرح مسئله‌ی اتصال دریای خزر به خلیج فارس است که به ایران‌رود معروف است. شروع مسیر از خلیج کوچک واقع در باختر خلیج چابهار به سوی شمال آغاز می‌شود و پس از گذشتن از کنار شهر بم، کویر لوت را می‌گذراند و از کنار کویر نمک و شهر طبس به سوی شمال عبور می‌نماید و در حوالی (۱۳۰) کیلومتری خاور شاهرود به سوی شمال باختری متمایل می‌گردد و پس از گذشتن از کنار گرگان به بندر ترکمن در دریای خزر می‌رسد. مسیر دوم از ناحیه میان چابهار و بندر جاسک آغاز می‌شود و پس از گذر از کنار شهر بم همچون مسیر شماره یک تا طبس می‌رود و آنگاه به سوی شمال باختری رفته، به فاصله ۵۰ کیلومتری جنوب باختری از شهر سمنان می‌گذرد و در فاصله ۱۰۰ کیلومتری خاور تهران از میان رشته کوه البرز به شهر ساری می‌رسد و با گردش به سوی خاور به بندر ترکمن خاتمه می‌یابد. بنابراین، مسیر این کانال از محور شرق ایران عبور می‌کند. علاوه بر این که شرق ایران می‌تواند در زمینه‌ی انتقال آب بین فضاهای برخوردار و نیز محتاج از این حیث، به عنوان محور گذر خطوط لوله آب نقش‌آفرینی کند.

ج) ارتباطات مخابراتی و فیبر نوری:

کریدور شرق ایران می‌تواند در احداث پروژه‌ی بزرگ فیبر نوری جهت مبادله پیام‌های تلفنی، مخابرات و ... که بخشی از پروژه‌ی ارتباطی بزرگ اتصال شرق و غرب اوراسیاست و از ۳۰ کشور جهان عبور می‌کند، جایگاه مهمی داشته باشد. این طرح منطقه ای ۱۱ هزار کیلومتری

در مسیر شرق آسیا تا غرب اروپا را تحت پوشش قرار می دهد و به نام طرح «پل سرزمینی آسیا-اروپا» نام دارد.^۱

۳-۳ سیستم امنیت منطقه‌ای

سیستم امنیتی کریدور شرق متأثر از دو واحد سیاسی همسایه یعنی افغانستان و پاکستان است. هریک از این دو کشور نیز دارای مسائل و مشکلات و خواسته هایی هستند که بر روی سیستم امنیتی کریدور شرق در نهایت تأثیر می گذارد. سیستم امنیتی کریدور شرق مشتمل بر دو بعد امنیت ملی و امنیت منطقه ای بوده که هر کدام نیز تحت تأثیر تهدیدهای خاص خود هستند. ابعاد تهدید و ناامنی در محور شرق به شرح زیر است که می تواند فلسفه ای برای همکاری منطقه ای بین کشورهای ایران، افغانستان و پاکستان در حوزه‌ی امنیت و صلح و همکاری باشد.

۱-۳-۳ مواد مخدر

بعد از حوادث ۱۱ سپتامبر و وجود خلأ قدرت ناشی از سقوط طالبان در افغانستان، کشت خشکاش و تولید مواد مخدر در آن کشور شتاب فزاینده‌ای گرفته و متأسفانه تحركات سریع باندهای مافیایی، وضعیت نابسامان اقتصادی، بازگشت مهاجرین و مهم‌تر از همه فقدان حاکمیت مقتدر و باثبات در افغانستان بر دامنه‌ی تهدید معضل تولید و قاچاق مواد مخدر افزوده است.^۲ در هر صورت، افغانستان به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده‌ی تریاک جهان همچنان مرکز درگیری و جدال جوامع جهانی در خصوص کاهش تولید و دسترسی آسان به هروئین می باشد، به طوری که ۷۵ تا ۸۰ درصد مواد افیونی دنیا از کشور افغانستان تأمین می شود. ایران به دلیل موقعیت جغرافیایی اش قربانی مواد مخدر است، زیرا هلال طلایی (افغانستان و پاکستان) که یکی از بزرگ‌ترین باندهای قاچاق مواد مخدر در جهان است، در طول ۱۹۲۵ کیلومتر در مجاور مرزهای شرقی ایران قرار دارد. اهمیت این قضیه زمانی بیشتر می شود که بدانیم ایران دارای کوتاه‌ترین فاصله بین دو کشور فوق با ترکیه و بالکان است و بدین ترتیب اولین سپر در راه قاچاق این مواد به اروپا و آمریکا را تشکیل می دهد. هجوم شدید باندهای مافیایی به ایران، موجبات

^۱ معصومه شمشیر پناه، «اهمیت امنیتی استراتژیکی بندر چابهار برای جمهوری اسلامی ایران»، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه امام حسین، ۱۳۸۲، ص ۶۴

^۲ علی هاشمی، نگاه نو، اقدام نو در مبارزه با مواد مخدر، ج ۱ (تهران: دبیرخانه ستاد مبارزه با مواد مخدر ریاست جمهوری، ۱۳۸۳).

آسیب‌پذیری کشور را در جهات مختلف امنیتی فراهم آورده است. برابر دیدگاه صاحب‌نظران، حوزه‌ی امنیت ایران با برخوردار بودن از برتری منطقه‌ای می‌تواند با جلب همکاری‌های بین‌المللی و تعامل با کشورهای منطقه پیش‌تاز و هدایتگر مبارزه با مواد مخدر شود.^۱

۳-۳-۲ پناهندگان

به‌دلیل پیوستگی جغرافیایی ایران و افغانستان، پس از اشغال افغانستان توسط شوروی و متعاقب آن به قدرت رسیدن طالبان و سپس حمله ایالات متحده و ناتو تعداد زیادی از اتباع افغانستان وارد ایران شدند. در حال حاضر، وجود این افراد علاوه بر آثار منفی در زمینه‌های امنیتی، اجتماعی، اقتصادی و حتی سیاسی، موجب آسیب‌پذیری امنیت ملی ایران و به تبع آن امنیت منطقه‌ای گردیده است. وجود حوزه‌های علمیه سنی و مراکز سیاسی معارض با نظام سیاسی حاکم بر ایران و تردد آن‌ها در نوار شرقی، در منحرف کردن افکار و اندیشه‌های سیاسی، مذهبی و مخالف در میان بخشی از بومیان سه کشور ایران، افغانستان و پاکستان تأثیر زیادی دارد.

۳-۳-۳ اختلافات ارضی

اختلافات مرزی موجود در شرق ایران با افغانستان در باره‌ی تقسیم آب رودخانه هیرمند و با پاکستان در ارتباط با بهره‌برداری از منابع دریای عمان مطرح است، که در درازمدت توان مطرح شدن به عنوان یک تهدید ژئوپلیتیکی را دارد.

۳-۳-۴ موقعیت محاط افغانستان

هیچ کشوری در جهان به اندازه‌ی افغانستان با مدل «های پوتیکای» هاگت منطبق نیست. افغانستان با داشتن ۵۷ منبع تنش و مشاخره با همسایگانش، تقریباً در قبال هر همسایه ۱۰ منبع مشاخره فعال یا پنهان دارد.^۲ محاط بودن افغانستان در خشکی، این کشور را در برگزیدن ایران یا

^۱ حمیدرضا محمدی، محمد غنی «چالش‌های ژئوپلیتیکی مواد مخدر در جنوب غرب آسیا» فصلنامه‌ی علمی پژوهشی ژئوپلیتیک، سال ۲، ش ۱، ۱۳۸۵ ص ۹۸.

^۲ یدالله کریمی پور، ایران و همسایگان منابع تنش و مشاخره (تهران: انتشارات دانشگاه تربیت معلم، ۱۳۷۹)، ص ۱۳۷.

پاکستان به عنوان یک معبر ارتباطی با آبهای آزاد دچار مشکل می‌سازد و این امر به رقابت‌های ایران و پاکستان در این باره می‌افزاید.

۳-۳-۵ تروریسم

هیچ منطقه‌ای از جهان به اندازه‌ی جنوب غربی آسیا دچار پدیده‌ی شوم تروریسم نیست. که شاید ریشه‌یابی دقیق آن نیاز به ساعت‌ها کنکاش مداوم و مستمر در رابطه با زمینه‌های به وجود آورنده داشته باشد. این مسئله‌ای است که سه کشور ایران، پاکستان و افغانستان از آن در رنج و عذاب اند. عدم وجود عدالت سیاسی و قضایی و به تبع آن، گستردگی فقر عمومی در منطقه، تفاوت‌های ساختاری و فرهنگی، حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای، عدم پای‌بندی کشورهای فوق ذکر به قواعد حسن همجواری، همه و همه بستر لازم را برای رشد و توسعه پدیده‌ی تروریسم فراهم کرده است.

منابع تهدید ذکر شده در بالا می‌توانند مبنای موثری برای همکاری منطقه‌ای در زمینه‌ی امنیت بین سه کشور ایران، پاکستان و افغانستان باشند و باعث تنش‌زدایی در روابط آن‌ها و نیز برقراری فضای آرامش‌بخش و مستعد برای توسعه در مناطق شرقی ایران گردد.

۴. نتیجه‌گیری

موقعیت کریدور شرق ایران با محوریت مشهد در همجواری با کشورهای پاکستان و افغانستان و نیز قرار گرفتن در مسیر دسترسی به آب‌های آزاد جهان برای کشورهای آسیای مرکزی و افغانستان، نقش موثری در شکل‌گیری همکاری‌های منطقه‌ای مؤثر در جهت افزایش ارتقاء منزلت ژئوپلیتیکی ایران در منطقه خواهد داشت که در این بخش استان خراسان رضوی به مرکزیت مشهد نقش غیرقابل‌انکار و بی‌بدیلی دارد. مؤثرترین سیستم برای همکاری‌های منطقه‌ای سیستم حمل و نقل و ارتباطات با زیرمجموعه‌های آن است که محور شرق بخش جغرافیایی مهم آن می‌باشد. همچنین شرق ایران در حکم کانون و لولای سیستم تمدنی ایران عمل کرده، کشورهای ایران، افغانستان، پاکستان و تاجیکستان به عنوان اجزای تمدن ایرانی را در بر می‌گیرد. مراکز و کانون‌های فرهنگی قدیمی که طلایه‌داران فرهنگ و تمدن ایرانی در دوران مشخصی بوده‌اند، همگی در این منطقه واقع شده‌اند که بازسازی فرهنگی و شکل‌گیری

یک اتحاد بر پایه‌ی فرهنگ و تمدن ایرانی، با توجه به زمینه‌های مشترک فراوان آن، چندان دور از ذهن نیست. در رابطه با سیستم امنیتی کریدور شرق به واسطه‌ی همسایگی با افغانستان و پاکستان می‌توان گفت که منطقه با تهدیدهای مشترکی از قبیل مواد مخدر، پناهندگان، موقعیت محاط افغانستان و اختلافات ارضی و تروریسم روبه‌رو است. وجود این دست از تهدیدها زمینه را برای همگرایی بیشتر فراهم می‌کند. بدین ترتیب با توجه به وجود سه زیرسیستم مشتمل بر سیستم ارتباطی و زیرمجموعه‌های مرتبط با آن، سیستم تمدنی منطبق بر تمدن و فرهنگ ایرانی و سیستم امنیتی ناشی از تهدیدهای مشترک، می‌توان انتظار داشت کریدور شرق توان مطرح شدن به عنوان محور همگرایی و کانون منطقه‌ای در مجموعه‌ی درونی فلات ایران و نیز مناطق ژئوپلیتیکی پیرامون آن به‌ویژه آسیای مرکزی، خزر، آسیای جنوبی، دریای عمان و خلیج فارس را داشته باشد.

فهرست منابع

- اخوان کاظمی، بهرام. «نقش سازمان‌های منطقه‌ای در پایداری امنیت کشورهای عضو»، ماهنامه اطلاعات سیاسی - اقتصادی. سال ۱۹. ش ۵ و ۶. بهمن و اسفند ۱۳۸۳.
- امام، سید کاظم. مشهد توس. (چاپ بوذرجمهری). تهران: انتشارات کتابخانه ملک، ۱۳۲۷.
- بیلیس، جان و دیگران. استراتژی معاصر؛ نظریات و خط‌مشی‌ها، ترجمه هوشمند میرفخرایی، ج ۳. تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی. ۱۳۷۴.
- برکشلی، فریدون. دغدغه‌های بخش انرژی. تهران: موسسه مطالعات بین‌المللی انرژی، سال ۲. ش ۶. ۱۳۸۵.
- پارسایان و دیگران. مقدمه ای بر ترانزیت، ج ۲. تهران: سازمان بنادر و کشتیرانی، ۱۳۶۷.
- حافظ نیا، محمدرضا و ابراهیم رومینا. «تحلیل ظرفیت‌های ژئوپلیتیک سواحل جنوب شرق ایران در راستای منافع ملی»، فصلنامه علمی پژوهشی جغرافیا و توسعه، سال ۳. ش ۶. پاییز و زمستان ۱۳۸۴.
- حافظ نیا، محمدرضا. جغرافیای سیاسی ایران، تهران: انتشارات سمت، ۱۳۸۱.
- رضوی، محمد محسن و محمدرضایی. «دیپلماسی شهری، راهی برای افزایش نقش ایران در آسیای مرکزی، مجموعه مقالات دومین همایش بازنگری روابط ایران و کشورهای آسیای مرکزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ۴ و ۵ آبان ماه ۱۳۸۹.
- سازمان حمل و نقل و ترافیک شهرداری مشهد. آمارنامه حمل و نقل و ترافیک شهر مشهد. ۱۳۸۴.
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی. نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵. تهران: ۱۳۸۵.
- شمشیرپناه، معصومه. «اهمیت امنیتی - استراتژیکی بندر چابهار برای جمهوری اسلامی ایران». پایان‌نامه کارشناس ارشد دانشگاه امام حسین. ۱۳۸۲.
- شوتار، سوفی. شناخت و درک مفاهیم جغرافیای سیاسی، ترجمه سیدحامد رضیعی، تهران: انتشارات سمت. ۱۳۸۶.
- کریمی‌پور یدالله. ایران و همسایگان منابع تنش و مشاجره، تهران: انتشارات دانشگاه تربیت معلم، ۱۳۷۹.
- کمپ، جفری و رابرت هارکاو. جغرافیای استراتژیک خاورمیانه، ترجمه سیدمهدی حسینی متین، تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی، ۱۳۸۳.
- محمدی حمیدرضا و محمد غنجی. «چالش‌های ژئوپلیتیک مواد مخدر در جنوب غرب آسیا»، فصلنامه علمی پژوهشی ژئوپلیتیک، س ۲. ش ۱. بهار ۱۳۸۵.
- مهندسین مشاور فرهاد. طرح توسعه و عمران ناحیه مشهد. ج ۷. جمع‌بندی و تحلیل مطالعات. مشهد: سازمان مسکن و شهرسازی خراسان رضو، ۱۳۸۴.
- توسعه و عمران مجموعه شهری و کلانشهر مشهد مقدس، چشم‌انداز و الگوی عمومی توسعه و عمران. مشهد: سازمان مسکن و شهرسازی خراسان رضوی، ۱۳۸۶.
- نشریه اطلاعات. ۱۲ مرداد ۱۳۸۲.
- هاشمی، علی. نگاه نو، اقدام نو در مبارزه با مواد مخدر، ج ۱، تهران: دبیرخانه ستاد مبارزه با مواد مخدر ریاست جمهوری، ۱۳۸۳.
- هاگت، پیتر. جغرافیای ترکیبی نو، ترجمه شاپور گودرزی‌نژاد، تهران: سمت، ۱۳۷۵.

Hafeznia, Mohammad Reza (1996). The Theory of Asian Unity. Pakistan: Gora publications.

UNIDO (1996). Bridging tomorrow's Energy Gap. Unido Update, no: 2.